

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [\[Link\]](#). Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere \[Link\]](#).

Deciziei în cazul 2710/2009/RT - Presupusa neplată și nefurnizare de informații corecte

Decizie

Caz 2710/2009/RT - Deschis la 03/12/2009 - Decizie din 12/05/2010

Reclamantul, fost funcționar al Comisiei Europene, primește o pensie de invaliditate ca urmare a unui accident. După accident acesta a depus o cerere la Comisie pentru a încasa sumele asigurate la care avea dreptul. Nemulțumit de propunerea Comisiei privind gradul de invaliditate și suma totală a prestațiilor aferente asigurării, reclamantul a solicitat convocarea comisiei medicale. La 23 iulie 2009, în urma deciziei finale a comisiei medicale, Comisia l-a informat pe reclamant că, pe lângă sumele deja primite, are dreptul să mai primească 9 545,31 EUR. Comisia nu i-a vărsat însă această sumă. Reclamantul s-a adresat atunci Ombudsmanului.

În plângerea sa, reclamantul a afirmat că Comisia nu i-a plătit suma corespunzătoare gradului său de invaliditate permanentă, deși l-a informat că a efectuat plata, furnizându-i informații înșelătoare. A cerut Comisiei să efectueze plata și să plătească dobânzi de întârziere.

În scrisoarea sa din 4 ianuarie 2010, reclamantul l-a informat pe Ombudsman că, între timp, Comisia plătitese suma datorată și dobânzile de întârziere, fapt confirmat de Comisie în avizul său.

În lumina celor de mai sus, Ombudsmanul a fost de părere că Comisia a luat măsurile corespunzătoare pentru a rezolva problema. Prin urmare, Ombudsmanul a închis cazul.

CU PRIVIRE LA ISTORICUL PLÂNGERII

1. Reclamantul, fost funcționar al Comisiei Europene, primește o pensie de invaliditate în urma unui accident. După accident, acesta a solicitat prestații de asigurare de răspundere civilă, la care avea dreptul în temeiul articolului 73 din statut și al „Regulilor comune privind asigurarea

funcționarilor Comunităților Europene împotriva riscului de accident și de boală profesională ”
(denumite în continuare „regulile privind accidentul”).

2. La 18 martie 2006, reclamantul a depus o plângere la Comisie în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut, în care a susținut, în esență, că Comisia a întârziat în mod abuziv decizia sa cu privire la cererea sa de asigurare de răspundere civilă. Comisia a recunoscut perioada lungă de timp necesară pentru a soluționa cazul reclamantului, dar a negat caracterul abuziv al întârzierii rezultate și a afirmat că complexitatea dosarului justifică perioada de timp necesară pentru închiderea acestuia.

3. La 28 august 2006, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului cu o plângere care a fost înregistrată cu numărul de referință 2782/2006/ (MHZ)RT . În urma unei anchete, Ombudsmanul a constatat două cazuri de administrare defectuoasă în tratarea cazului de către Comisie și a formulat două observații critice cu privire la întârzierea plății prestațiilor de asigurare de răspundere civilă ale reclamantului și la încălcarea articolului 12 din Codul de bună conduită administrativă [1] .

4. La 18 februarie 2008, reclamantul a depus o nouă plângere la Ombudsman împotriva Comisiei (*plângerea 492/2008/RT*), în care a declarat că nu este mulțumit de propunerea Comisiei privind rata de invaliditate și cuantumul prestațiilor sale de asigurare de răspundere civilă. În consecință, el a solicitat convocarea comisiei medicale. Acesta a susținut că Comisia a acționat în mod neloial și a încercat să influențeze activitatea comisiei medicale în favoarea societății private de asigurări a instituției. În răspunsul său din 4 martie 2008, Ombudsmanul a considerat că, pe baza elementelor de probă prezentate de reclamant, nu existau motive suficiente pentru a deschide o anchetă cu privire la plângerea sa.

5. La 23 iulie 2009, Comisia a informat reclamantul că, la 9 iunie 2009, a primit raportul final al comisiei medicale de stabilire a ratei sale permanente de invaliditate. Aceasta a adăugat că, la 17 iunie 2009, a transmis raportul societății sale de asigurări. Aceasta a precizat că, după primirea acordului societății de asigurare, va efectua plata soldului corespunzător ratei sale de invaliditate permanentă.

6. La 27 iulie 2009, Comisia l-a informat pe reclamant că, pe baza raportului comisiei medicale, a decis ca rata sa de invaliditate permanentă să fie de 64,5 %. Aceasta a precizat că i s-au efectuat deja două plăți provizorii, și anume: (i) la 1 noiembrie 2005, care corespunde unei rate de invaliditate de 40 %; și (ii) la 2 noiembrie 2006, care corespundea unei rate de invaliditate de 23,5 %. În consecință, Comisia ar proceda la plata soldului corespunzător ratei de invaliditate rămase de 1 %, și anume 9 545,31 EUR.

7. La 25 august și la 3 septembrie 2009, avocatul reclamantului s-a adresat serviciilor Comisiei. El subliniază că Comisia nu efectuase încă plata soldului în valoare de 9 545,31 EUR.

8. La 10 septembrie 2009, Comisia (PMO [2]) a răspuns la cele două scrisori menționate anterior. Aceasta a declarat că societatea sa privată de asigurări a efectuat plata soldului în contul bancar al reclamantului la 25 august 2009.

9. La 29 septembrie 2009, avocatul reclamantului a răspuns la scrisoarea Comisiei din 10 septembrie 2009. Acesta a declarat că clientul său nu a primit încă plata finală și a solicitat Comisiei să explice întârzierea. În plus, acesta a subliniat că clientul său avea dreptul de a solicita Comisiei să îi plătească dobânzi pentru întârzierea efectuării plăților.

10. La 15 octombrie 2009, Comisia a răspuns la scrisoarea de mai sus. Acesta a afirmat că „*a existat o neînțelegere în ceea ce privește plata soldului*”. După ce a verificat cu societatea de asigurări, Comisia a constatat că plata a fost efectuată la 30 septembrie 2009 în loc de 25 august 2009. Comisia și-a exprimat regretul pentru această situație. Cu toate acestea, Comisia a subliniat că întârzierea de două luni nu poate fi considerată „nerezonabilă”, având în vedere că „termenul obișnuit pentru astfel de plăți este de șase săptămâni”. În plus, nu există niciun temei juridic care să justifice plata dobânzilor solicitate.

11. La 22 octombrie 2009, avocatul reclamantului s-a adresat din nou serviciilor Comisiei. El subliniază că, la aproape trei luni de la adoptarea de către Comisie a deciziei sale din 27 iulie 2009, plata soldului nu fusese încă efectuată. Acesta a solicitat Comisiei: (i) să efectueze imediat plata soldului; și (ii) plata dobânzilor pentru întârzierea efectuării plăților.

12. La 3 noiembrie 2009, reclamantul s-a adresat din nou Ombudsmanului.

OBIECTUL ANCHETEI

13. În plângerea sa adresată Ombudsmanului, reclamantul a prezentat următoarea afirmație și plângere.

Acuzație :

Comisia (i) nu i-a plătit soldul corespunzător ratei sale permanente de invaliditate, deși l-a informat că a făcut acest lucru; și (ii) i-au furnizat informații înșelătoare cu privire la plata de mai sus.

Cerere :

Comisia ar trebui să efectueze plata soldului și să plătească dobânzi pentru întârziere.

ANCHETA

14. La 3 decembrie 2009, Ombudsmanul a deschis o anchetă.

15. La 4 ianuarie 2010, reclamantul a trimis o nouă corespondență cu privire la prezenta sa plângere. La 2 martie 2010, Comisia a transmis avizul său cu privire la prezenta plângere, care a fost transmisă reclamantului cu o invitație de a formula observații.

16. Reclamantul și-a transmis observațiile la 25 martie 2010.

ANALIZA ȘI CONCLUZIILE OMBUDSMANULUI

A. Presupusă neplată a plății soldului și nefurnizarea unor informații exacte și a unei cereri conexe

Argumente prezentate Ombudsmanului

17. În scrisoarea sa din 4 ianuarie 2010, reclamantul a informat Ombudsmanul pentru prima dată că, la 23 octombrie 2009 (și anume, înainte de a depune prezenta plângere la Ombudsman), avocatul său a introdus o cale de atac în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut împotriva deciziei Comisiei din 27 iulie 2009. El subliniază că obiectul prezentului recurs acoperea și problema neefectuării de către Comisie a plății soldului prestațiilor sale de asigurare de răspundere civilă.

18. Reclamantul a menționat că, la 9 noiembrie 2009, după ce a înaintat prezenta plângere Ombudsmanului, Comisia a efectuat plata soldului corespunzător prestațiilor sale de asigurare de răspundere civilă. În plus, la 23 noiembrie 2009, Comisia i-a plătit dobânzi pentru întârzierea efectuării plăților.

19. Potrivit reclamantului, plata soldului prestațiilor sale de asigurare de răspundere civilă a fost amânată deoarece Comisia, și anume PMO, a efectuat din greșeală plata în vechiul cont bancar al reclamantului.

20. În cele din urmă, reclamantul a subliniat că, în ciuda celor două observații critice formulate de Ombudsman în cadrul anchetei sale 2782/2006/(MHZ)RT, Comisia nu a reușit să îmbunătățească calitatea serviciilor sale administrative. Având în vedere noile informații prezentate în scrisoarea sa din 4 ianuarie 2010, reclamantul a sugerat că Ombudsmanul ar putea efectua o anchetă din proprie inițiativă cu privire la această chestiune dacă decide să închidă prezentul caz.

21. În avizul său, Comisia a explicat că, la 17 iunie 2009, a transmis raportul comitetului medical societății de asigurări pentru a obține o chitanță suplimentară. Societatea de asigurări a furnizat chitanța în cauză. Prin urmare, la 27 iulie 2009, Comisia a transmis reclamantului decizia sa finală privind rata de invaliditate permanentă a acestuia și a solicitat societății de asigurări să efectueze plata soldului corespunzător.

22. Comisia a afirmat că, în general, afiliații primesc plăți într-un termen de o lună. În urma scrisorii avocatului reclamantului din 25 august 2009, Comisia a întrebat societatea de asigurări dacă a efectuat plata. Compania de asigurări a confirmat că a făcut acest lucru.

23. La 29 septembrie 2009, după primirea celei de a doua scrisori din partea avocatului reclamantului, Comisia a contactat societatea de asigurări. După verificare, compania de asigurări a descoperit că, din greșeală, plata a fost efectuată în vechiul cont bancar al reclamantului. Comisia a solicitat societății de asigurări să efectueze plata într-un alt cont bancar și să plătească reclamantului dobânda pentru întârzierea efectuării plăților. Compania de asigurări a făcut acest lucru. Comisia a subliniat că nu se poate aștepta să știe că reclamantul și-a schimbat, între timp, contul bancar.

24. În observațiile sale, reclamantul și-a exprimat nemulțumirea față de poziția Comisiei. El a susținut că Comisia a comis mai multe greșeli în ceea ce privește plata prestațiilor sale de asigurare de răspundere civilă, și anume i) a acționat în mod eronat atunci când a condiționat plata prestațiilor sale de asigurare de răspundere civilă de aprobarea de către societatea de asigurări a raportului comisiei medicale; II) reclamantul a trimis Comisiei o scrisoare recomandată prin care a informat-o în timp util cu privire la modificarea datelor contului său bancar; III) societatea de asigurări nu a luat nicio măsură după efectuarea plății în contul bancar greșit în două ocazii separate; IV) Comisia nu a acționat imediat după primirea scrisorii din 25 august 2009 din partea avocatului reclamantului, în care a fost informată că plata nu a fost efectuată; v) Comisia a acționat în mod eronat atunci când a aplicat doar o rată a dobânzii de 5,50 % pentru calcularea dobânzii pentru întârzierea efectuării plăților.

Evaluarea Ombudsmanului

25. Ombudsmanul consideră că, prin plata soldului prestațiilor de asigurare de răspundere civilă ale reclamantului și prin plata dobânzii pentru întârzierea care a survenit, Comisia a satisfăcut cererea prezentată în plângerea inițială a reclamantului.

26. În ceea ce privește argumentul reclamantului potrivit căruia plata a fost amânată deoarece Comisia a plătit soldul într-un alt cont bancar din greșeală, Ombudsmanul ia act de faptul că reclamantul a primit suma datorată, precum și dobânda pentru întârzierea efectuării plăților. Ombudsmanul constată, de asemenea, că faptele de mai sus au fost confirmate de Comisie în avizul său. Prin urmare, el nu consideră utilă continuarea prezentei anchete.

27. Ombudsmanul consideră că Comisia a luat măsurile adecvate pentru soluționarea problemei.

28. În cele din urmă, Ombudsmanul ia act de sugestia reclamantului privind deschiderea unei anchete din proprie inițiativă cu privire la tratarea cazului său de către PMO și a cazurilor similare și o va analiza în contextul altor propuneri de anchete din proprie inițiativă viitoare.

B. Concluzii

Pe baza anchetei sale cu privire la această plângere, Ombudsmanul o încheie cu următoarea concluzie:

Comisia a luat măsuri pentru soluționarea problemei.

Reclamantul și Comisia vor fi informate cu privire la această decizie.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Adoptată la Strasbourg la 12 mai 2010

[1] Decizia 2782/2007/(MHZ)RT, disponibilă pe site-ul Ombudsmanului
<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/3225/html.bookmark> [Link].

[2] Biroul de Administrare și Plată a Drepturilor Individuale.